

Erasmus Aalesundban

A nevem Maczelka Balázs, írok pár szót a Norvégiában töltött 2008/2009 tavaszi félévévemről. Az Erasmussal való kapcsolatom egy tájékoztató előadáson kezdődött, ahol még csak játszadoztam az ötlettel. Az egyik hallgató Norvégiáról, pontosabban Aalesundról tartott beszámolót, amiben nagyon sok jó dolgot elmondott általában az országról, és magáról a helyről is. Mutatott képeket is, amik nagyon szépek voltak, kicsit hihetetlenek is tűntek. Persze, csak kilépek az ajtón, és ez a kép fogad? Aztán később kiderült, hogy tényleg 😊. Ez volt az:

De ne rohanjunk ennyire előre. Volt még előtte pár elintéznivaló. Először le kellett adni a jelentkezést az iskola honlapján. Eztán jött a nyelvi felmérés, amit egy angol nyelvű szakmai prezentáció követett. Ennek témája a szakirány és/vagy a szakdolgozat volt. Ekkor dőlt el, hogy javasolnak-e majd ösztöndíjra. Szerencsére volt hely, és sikerült kijutnom, de ezzel még mindig nem értek véget az itthoni teendők. Kelltek:

- foglalni repjegyet – minél előbb, annál olcsóbb
- nyitni deviza számlát – NAGYON át kell gondolni pl. a limitet, a számlatípust, mert odakintről sokkal nehezebb ezeket megváltoztatni
- biztosítást kötni
- és még egy pár papírmunkát, mint pl. szerződést aláírni

Eztán jött életem első repülőútja, ami nem vette el a kedvem a továbbiaktól. A csapat kicsi volt, ami elsőnek furának tűnt, mert minden Erasmusostól azt hallottam, hogy rengeteg cserediák szokott lenni. Kiderült, hogy ez a tavasz miatt szokásos, amikor kevesebb diák megy a tengerparti városkába. Ugyanez az oka annak is, hogy az iskola által szervezett programok is megritkulnak ilyenkor, ugyanis az őszi gólyák ilyenkorra már beilleszkednek – mi meg megoldottuk, ahogy tudtuk. A későbbiekben fény derült még egy hátrányára a tavasznak: viszonylag lassan „ébrednek fel” a norvégok a hosszú tél után, ami a bulik számában látszik meg. Február környékén van a mélypont, ami persze sokat javul a tavasz beköszöntével. Érkezésünkkor még nagyon hosszúak voltak az éjszakák, ami hamar átfordult a nagyon hosszú nappalok időszakába – furá volt, hogy júniusban már szinte nem is ment le a nap.

A szállás egy átlagos magyar kollégiumi szint volt, semmi extra, viszont mindenki külön szobát kapott. Az első napok szembesítettek azzal, hogy Norvégia nem egy olcsó hely. Ez volt a fő oka annak, hogy elkezdtem főzni, aminek még a mai napig nagy hasznát veszem.

A sulis nagyon igényes volt, mindenki kedves, segítőkész, és tud angolul, nem csak tanítják nekik. A számonkérési rendszer is jelentősen eltér az itthonitól, mert ott év közben is rá van kényszerítve mindenki arra, hogy tanuljon – ennek közkedvelt eszköze a csoportos félévi beadandó munka.

Én üzleti kommunikációt, norvég nyelvet és projektmunkát vettem fel, ami pont elég volt az itthoni szakdolgozatom mellé. Az angol tárgyakból viszonylag szűkös a kínálat, de aki keres, az talál magának megfelelőt. Az üzleti kommunikációt azért tartottam hasznosnak, mert később jól jöhetnek az itt tanultak, ha valaki munkára adja a fejét. A norvég az új nyelv, és a kultúra megismerése miatt tetszett. A projekt másabb volt, mint amire számítottam. Sokkal nagyobb önállóságot várnak el a diákoktól odakinn, ami elsőre szokatlan volt. A feladat, amit közösen csináltunk, az egy biztonságos hálózat kiépítését tűzte ki célul. Megadták, hogy mi van, minek kell a végén lennie nagyjából, a tanárok csak az irányt jelölték ki, de a megvalósításért mi feleltünk. Minden második héten be kellett számolnunk, és a dokumentációt komolyan megkövetelték. Mi a hálózatokat és az informatikai biztonságot választottuk témakörnek, ami – ahogy észrevettem – a suliban kisebb hangsúlyt kap, mint a programozás és az automatizálás. Apropos, számonkérés: az is másabb, mint itthon. Puskázás nincs, és több a szóbeli vizsga. Az üzleti kommunikáció írásbeli öt órás volt, és ennek függvényében lehetett menni a szóbelire tovább. Összességében szabadelvében oktatnak – ami jól tesz az önállóságnak és a kreatitásnak-, de szigorúan számon is kéri a lényegét.

A programokat leginkább mi szerveztük magunknak. Elmentünk autóval Bergenbe, ami nagyon szép hely, teljesen más, mint Aalesund. Voltunk síelni a közeli hegyekben, elmentünk megnézni az akváriumot, és – a sulis szervezésében- megnéztük a világítótornyos szigetet, valamint elhajózáztunk a Geiranger fjordra, ami nem mindennapi látvány volt. Hazafelé nem lehetett kihagyni, hogy megnézzük Oslót, így eltöltöttünk ott is egy pár napot.

Jó kis kaland volt... Megismertem új tájakat, embereket, és egy másik kultúrát – plusz még tanultam is. Egyáltalán nem bántam meg, hogy vállalkoztam rá.